

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Łodzi – Polska) – Małgorzata Ciupa i in./II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi, obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im. Dr. L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi

(Sprawa C-429/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Zwolnienia grupowe — Dyrektywa 98/59/WE — Artykuł 1 ust. 1 i art. 2 — Pojęcie „zwolnień” — Zrównanie zwolnienia z „zakończeniem umowy o pracę z inicjatywy pracodawcy” — Jednostronna zmiana przez pracodawcę warunków pracy i płacy — Ustalenie „zamiaru” dokonania zwolnień przez pracodawcę)

(2017/C 392/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Łodzi

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Małgorzata Ciupa, Jolanta Deszczka, Ewa Kowalska, Anna Stańczyk, Marta Krzesińska, Marzena Musielak, Halina Kaźmierska, Joanna Siedlecka, Szymon Wiaderek, Izabela Grzegora

Strona pozwana: II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi, obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im. dr. L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych należy interpretować w ten sposób, że jednostronną zmianą przez pracodawcę warunków wynagrodzenia na niekorzyść pracowników, która to zmiana, w wypadku odmowy jej przyjęcia przez pracownika, prowadzi do wygaśnięcia umowy o pracę, można uznać za „zwolnienie” w rozumieniu tego przepisu, a art. 2 wskazanej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że pracodawca ma obowiązek przeprowadzenia przewidzianych w tym przepisie konsultacji, w sytuacji gdy ma on zamiar wprowadzenia takiej jednostronnej zmiany warunków wynagrodzenia, pod warunkiem spełnienia przesłanek przewidzianych w art. 1 wskazanej dyrektywy, czego ustalenie jest zadaniem sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunia) – SMS group GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Sprawa C-441/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Ósma dyrektywa 79/1072/EWG — Dyrektywa 2006/112/WE — Podatnik mający siedzibę w innym państwie członkowskim — Zwrot VAT obciążającego przywiezione towary — Warunki — Obiektywne okoliczności potwierdzające zamiar wykorzystania przywiezionych towarów przez podatnika w ramach jego działalności gospodarczej — Poważne ryzyko niedojścia do skutku transakcji, która uzasadniała przywóz]

(2017/C 392/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SMS group GmbH

Strona pozwana: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Sentencja

Ósmą dyrektywę Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju, w związku z art. 170 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona temu, aby państwo członkowskie odmawiało podatnikowi niemającemu siedziby na jego terytorium prawa do zwrotu podatku od wartości dodanej uiszczanego z tytułu przywozu towarów w sytuacji takiej jak ta w postępowaniu głównym, kiedy to w momencie przywozu zawieszono było wykonanie umowy, w której ramach podatnik zakupił i przywiózł te towary, transakcja, na której cele miały być one wykorzystane, ostatecznie nie doszła do skutku, a podatnik nie przedstawił dowodu na dalszy nimi obrót.

⁽¹⁾ Dz.U. C 419 z 14.11.2016.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajową Izbę Odwoławczą (Polska) w dniu 24 stycznia 2017 r. – Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z o.o. przeciwko Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu

(Sprawa C-35/17)

(2017/C 392/15)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Krajowa Izba Odwoławcza

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z o.o.

Strona pozwana: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu

przy udziale: Przedsiębiorstwa Budownictwa Drogowego S.A., Zakładu Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego (Zaberd) S.A.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 13 lipca 2017 r. (szósta izba) orzekł, iż artykuł 2 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾ oraz zasadę równego traktowania i obowiązek przejrzystości należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykluczeniu wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wskutek niespełnienia przez tego wykonawcę obowiązku, który nie wynika wyraźnie z dokumentacji przetargowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 06 Tom 007 P. 132 – 262.